

**PRZEWODNIK
PO WYSTAWIE
„W PŁYNIE”**

**„IN FLUX”
EXHIBITION
GUIDE**

Zapraszamy do spotkania z wodą – bohaterką tej wystawy.

Woda może być przyjemnością, zachwycać, zaskakiwać i budzić ciekawość. Jest też czymś, o co warto się troszczyć.

Artystki i artysta opowiadają o wodzie na swój własny sposób – za pomocą obrazów, dźwięków, ruchu i innych doświadczeń.

Zachęcamy, żeby poznawać wystawę różnymi zmysłami: patrzeć, słuchać, dotykać, wąchać, a przede wszystkim być ciekawym i uważnym.

Nie ma tu jednej właściwej drogi. Możesz zwiedzać wystawę tak, jak chcesz, szukać własnych ścieżek i odkrywać to, co najbardziej Cię zacieka.

Ten przewodnik proponuje jedną z nich.

Zanurz się w wystawie, zachwyć się wodą i odkryj, dlaczego warto o nią dbać.

We invite you to meet water – the protagonist of this exhibition.

Water can bring pleasure, inspire wonder, surprise us and spark curiosity. It is also something worth caring for.

The artists invited to take part in the exhibition speak about water in their own ways – through images, sounds, movement and other experiences.

We encourage you to explore the exhibition with all your senses: to look, listen, touch, and above all, to stay curious and attentive.

There is no single right way to experience the exhibition. You can explore it however you like, follow your own paths and discover whatever sparks your interest the most.

This guide suggests one possible route. Immerse yourself in the exhibition, marvel at water, and discover why it is worth taking care of.

*Chronisz tylko to, co kochasz, kochasz tylko to,
co znasz. Znasz tylko to, czego cię nauczono.*

– Baba Dioum, senegalski inżynier leśny

You protect only what you love, you love only what you know, and you know only what you have been taught.

– Baba Dioum, Senegalese forestry engineer

1. Pamela Bożek, *aspersorium*
czaszka klępy łosia euroazjatyckiego (*Alces alces*)
ceramika wapniowa,
woda z bagna, 2026

Jeśli zwierzę umrze podczas mroźnej zimy na bagnie, jego ciało zostanie wykorzystane przez inne istoty, a kości, wraz z wiosennymi roztopami, opłynie i wypełni woda.

Kości czaszki mają kształt misy, mają też kolor marmuru. *Aspersorium*, czyli kropielnica, to marmurowa misa wypełniona wodą, która jest poświęcona - czyli szczególnie ważna. Święconej wody używa się w chrześcijańskich obrzędach między innymi do błogosławienia domów, pokarmów, ważnych przedmiotów.

Bagna i torfowiska to takie zbiorniki wodne, które mogą zapewnić organizmom żyjącym na planecie przetrwanie, bo wiążą dwutlenek węgla, obniżają temperaturę, są siedliskiem życia milionów istot, które sprawiają, że życie trwa. Dlatego dla artystki woda w bagnie jest w pewnym sensie święta.

Czy coś może być święte, nawet jeśli nie jest związane z religią?
Co sprawia, że coś staje się tak ważne, że chce się to chronić?

1. Pamela Božek, *aspersorium*, Eurasian moose (*Alces alces*) cow skull, ceramics, 2026

If an animal dies during a freezing winter in a marsh, its body becomes food for other living things. When spring comes and the ice and snow melt, water flows around and through its bones.

The bones of the skull are shaped like a bowl, and they have a marble-like colour. An *aspersorium*, or holy water font, is a marble bowl filled with water that has been blessed – meaning that it has a special importance. Holy water is used in Christian ceremonies, for example to bless homes, food and important objects.

Marshes and peatlands are special kinds of wetlands. They can help life on our planet survive: they store carbon dioxide, help lower temperatures, and provide homes for millions of living things. All these organisms help life continue. That is why, for the artist, water in a marsh is sacred in a way.

Can something be sacred even if it has nothing to do with religion? What makes something so important that we want to protect it?

Sama myśl, że natura może stać wyżej, być czymś ważniejszym i wymykającym się definicjom, a nawet „świętym”, nie jest w naszych czasach uznawana za rozsądną.

– Andri Snær Magnason, *O czasie i wodzie*

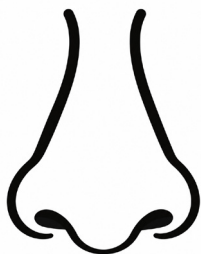
The possibility that nature could be something higher, something more exalted, something beyond definition and even 'holy' – in our time, that isn't considered a valid argument.

– Andri Snær Magnason, *On Time and Water*

2. Martyna Oleszczak i Anna Cendrowska (molanné scentuary), *Żywioł, zapach, 2026*

Jesteśmy w świecie ukształtowanym przez pierwotną wodę - dziką i płynącą własnymi ścieżkami. Szumi w strumieniach, opływa śliskie, omszałe kamienie, uderza o skały i rozprasza się, tworząc tęczę w potężnych wodospadach. Jest chłodna i krystalicznie czysta, ale też bagienna i ciemna od wijących się wodorostów.

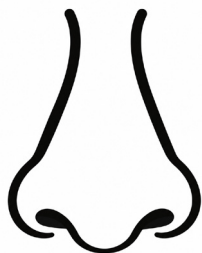
Powąchaj kawałek tego świata, którego początkiem jest woda. Z czym kojarzy Ci się zapach?

**2. Martyna Oleszczak and Anna Cendrowska
(molanné scentuary), *Element*
scent, 2026**

We are in a world shaped by ancient water – wild water that follows its own paths. It rushes through streams, flows around slippery, moss-covered stones, crashes against rocks and breaks into a rainbow in powerful waterfalls. It can be cool and crystal clear, but it can also be dark and swampy, with winding strands of algae.

Take a sniff of this piece of a world that began with water. What does the smell remind you of?

Sprawa wody jest wielkim wyzwaniem dla naszej wyobraźni. Mamy kłopot z wodą. Z jednej strony Ziemia wysycha, z drugiej podnosi się poziom wody, więc wody jest jakby więcej.

– Pamela Bożek

The question of water is a great challenge for our imagination. We have trouble making sense of water. On the one hand, the Earth is drying out; on the other, water levels are rising, so there seems to be more water.

– Pamela Božek

3. Pamela Bożek, *Kłępa, maska pośmiertna* sierść kłępy łosia euroazjatyckiego (*Alces alces*), włosy ludzkie, aluminium, 2026

Zimą mokradła zamarzają. Na nartach można chodzić po bagnach i rzece, docierać do miejsc, do których bez mrozu nie można się nawet zbliżyć. Tam zmarła tej zimy stara kłępa (samica łosia), na lodowej tafli wody.

Ciało, w którym żyje dorosła samica łosia, jest ogromne w porównaniu z ciałem człowieka. Na bagnie martwe ciało dużego zwierzęcia to uczta dla małych zwierząt. Śmierć ze starości to wśród dzikich ssaków przywilej.

Wraz z pojawieniem się fotografii tradycja wykonywania pośmiertnych odlewów twarzy właściwie zanikła. Fotografia nie oddaje rozmiaru ciała. Na wydrukowanej fotografii twarz człowieka i twarz łosia zajmują tyle samo miejsca.

Maski pośmiertne zwierząt pozwalają twórczyni pracy nie tylko zapamiętać ich obraz, ale też materialność. Maską pośmiertną oswaja nie tylko śmierć, pozwala zobaczyć swoją cielesność wobec ciała innej istoty.

3. Pamela Božek, *Doe, death mask*, Eurasian moose (*Alces alces*) cow fur, human hair, fabric cast, polyurethane foam, aluminium, 2026

In winter, wetlands freeze over. You can ski across the marshes and the river, reaching places that are impossible to get close to when there is no ice. That is where an old female moose died this winter, on the frozen surface of the water.

An adult female moose has a huge body compared to a human. In the marsh, the dead body of a large animal becomes a feast for many smaller animals. For wild mammals, dying of old age is a rare privilege.

When photography appeared, the tradition of making death masks slowly disappeared. A photograph cannot show the true size of a body. In a printed photograph, a human face and a moose's face can take up exactly the same amount of space.

The animal death masks in this work allow the artist to remember not only what these animals looked like, but also what their bodies were like.

A death mask can help us become more familiar with death, but it can also make us notice our own bodies when we see them next to the body of another living creature.

Wody jest za dużo i za mało jednocześnie.

– Pamela Bożek

*There's too much water and too little water
at the same time.*

– Pamela Božek

4. Pamela Bożek, *naczynia*

**obiekt: pałka szerokolistna, żywica epoksydowa,
postument: gałęzie ścięte przez bobry, 2026**

Zanim powstały naczynia, żeby zaczerpnąć wody do picia, można było zrobić naczynie z własnego ciała. Nabrać wody w dłoń. Ten gest został utrwalony podczas warsztatów, które odbyły się przed wystawą. Każde naczynie to odcisk dłoni innej osoby uczestniczącej w zajęciach.

Bagna i torfowiska, mokradła, zatrzymują wodę w ziemi, jej głębokich, podziemnych warstwach. Tę wodę, którą pijemy i której jest coraz mniej. Ale odtwarzanie osuszonych mokradeł jest możliwe, jednak często kosztem pól uprawnych. Na bagnach można jednak uprawiać inne wartościowe dla człowieka rośliny, trzeba się tylko tego nauczyć.

Jedną z takich roślin jest Pałka nazywana często pałką wodną. Można wytwarzać z niej elementy konstrukcyjne i izolacyjne w budownictwie, organiczne paliwa oraz stosować jako zamiennik puchu do wypełniania odzieży, śpiworów czy pościeli.

Pałka, z której artystka wykonała naczynia, została zebrana zimą, gdy zamarzła rzeka i otaczające ją bagna. Błat, na którym stoją, ma kształt terenu, z którego została zebrana. Błat podtrzymują ścięte przez bobry gałęzie.

**Co jeszcze może być naczyniem –
dłoń, roślina, ziemia, a może całe mokradło?**

4. Pamela Božek, vessels, object: broadleaf cattail, epoxy resin; pedestal: branches felled by beavers, 2026

Before people made containers for carrying water, they could use their own bodies as vessels. They could cup water in their hands.

This gesture was captured during workshops held before the exhibition. Each vessel is a cast of the hands of a different workshop participant.

Marshes, peatlands and other wetlands hold water in the ground, deep below the surface. This is the water we drink – and there is less and less of it. Restoring wetlands that have been drained is possible, but it can sometimes mean giving up farmland. However, other plants that are useful to people can be grown in wetlands. We just need to learn how.

One of these plants is cattail, also known as bulrush. It can be used to make building and insulation materials, biofuels, and even a natural alternative to down for filling clothes, sleeping bags and bedding.

The cattail used by the artist to make these vessels was collected in winter, when the river and the surrounding marshes froze. The tabletop they stand on has the shape of the landscape where the plants were collected. It is supported by branches cut down by beavers.

What else could be a vessel – a hand, a plant, the soil, or perhaps an entire wetland?

Wybieram radość zamiast rozpacz. Nie dlatego, że chowam głowę w piasek, ale ponieważ radość jest tym, co natura daje mi codziennie, a ja muszę odwzajemnić ten dar.

– Robin Wall Kimmerer, *Pleciona trawa*

I choose joy over despair. Not because I have my head in the sand, but because joy is what the earth gives me daily and I must return the gift.

– Robin Wall Kimmerer, *Braiding Sweetgrass*

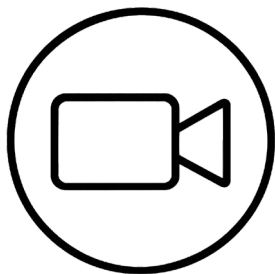
5. Wideo dokumentujące warsztaty Pameli Bożek

Zaczęłyśmy od wyobrażenia sobie, że planeta, na której żyjemy, nie nazywa się Ziemia, tylko Ocean. Od przesunięcia uwagi, drobnego eksperymentu ze słowami. Woda jest przecież jednocześnie wszędzie i nigdzie, jest jej za dużo i za mało.

W obliczu katastrofy wodnej łatwo poczuć bezsilność. Dlatego podczas warsztatów szukałyśmy sposobów, żeby zamiast lęku pojawiły się ciekawość i zachwyt. Przyglądałyśmy się mokradłom - czyli miejscom, w których woda i ziemia mieszają się ze sobą i nie dają się rozdzielić.

Zanim powstały naczynia, żeby zaczerpnąć wody do picia, można było zrobić naczynie z własnego ciała, nabrać wody w dłoń. Ten gest został utrwalony podczas warsztatów. Każde naczynie jest odciskiem dłoni innej osoby uczestniczącej w zajęciach.

A gdybyś miał zatrzymać w dłoniach coś, czego nie da się zatrzymać – co by to było?

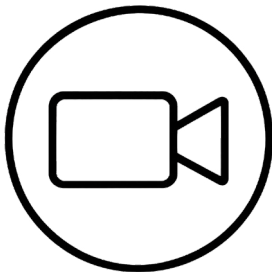
5. Video documentation of Pamela Božek's workshops

We started by imagining that the planet we live on was not called Earth, but Ocean. By shifting our attention and playing a little experiment with words. After all, water is both everywhere and nowhere. There is too much of it, and too little.

In the face of a water crisis, it is easy to feel powerless. So during the workshops, we looked for ways to replace fear with curiosity and wonder. We explored wetlands – places where water and earth mix together and cannot easily be separated.

Before people made containers for carrying water, they could use their own bodies as vessels – cupping water in their hands. This gesture was captured during the workshops. Each vessel is a cast of the hands of a different workshop participant.

If you could hold something in your hands that cannot be held – what would it be?

*Próbujemy uczynić własnością i uchwycić to, co
z natury nieustannie krąży i przekracza granice.*

– Julia Klewaniec

*We try to claim as our own and contain what,
by its very nature, is constantly moving and
crossing boundaries.*

– Julia Klewaniec

6. Julia Klewaniec, *A Bottle in a Pitiful State*, 2026

Butelka w opłakanym stanie.

Woda jest potrzebna wszystkim istotom do życia.

Nie można jej jednak zatrzymać na zawsze.

Krąży w przyrodzie: paruje, spada jako deszcz, wsiąka w ziemię, płynie rzekami i wraca do atmosfery.

Człowiek zamyka wodę w plastikowej butelce i sprzedaje ją jak każdy inny produkt. Butelka ma swoją cenę, chociaż sama woda istniała na długo przed tym, zanim pojawiły się pieniądze i własność. Woda może być zamknięta w butelce tylko na chwilę. Wydostaje się z niej, przecieka i wraca do obiegu.

Do kogo należy woda? Czy można posiadać coś, bez czego nie może istnieć życie?

6. Julia Klewaniec, *A Bottle in a Pitiful State*, 2026

Water is needed by every living thing.

But it cannot be kept forever. It moves through nature: it evaporates, falls as rain, soaks into the ground, flows through rivers and returns to the atmosphere.

People put water in plastic bottles and sell it like any other product. The bottle has a price, even though water existed long before money and the idea of ownership.

Water can only be kept in a bottle for a while. It finds its way out, leaks away and returns to the water cycle.

Who does water belong to? Can we own something that life cannot exist without?

*Wasz czas to czas kogoś, kogo znacie, kochacie,
kto was kształtuje, to czas kogoś, kogo poznacie
i pokochacie, czas, który wy kształtujecie.
Wszystko, co robicie, jest ważne. Każdego dnia
tworzycie przyszłość.*

– Andri Snær Magnason, *O czasie i wodzie*

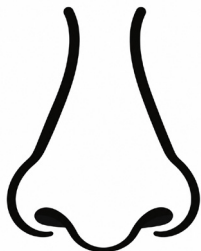
Your time is the time of the people you know and love, the time that moulds you. And your time is also the time of the people you will know and love. The time that you will shape. Everything you do matters. You create the future every single day.

– Andri Snær Magnason, On Time and Water

**7. Martyna Oleszczak i Anna Cendrowska
(molanné scentuary), System
zapach, 2026**

Ludzie zorganizowali swoje życie wokół wody. Pozyskujemy ją ze źródeł i rzek, przelewamy do butelek i wypełniamy nią rury. Bezpieczna, bo oczyszczona i wyjałowiona, towarzyszy nam w każdym momencie - od porannego prysznica, przez pranie, aż po dwa litry, które powinniśmy pić codziennie. Woda jest naszym najcenniejszym zasobem, a jednocześnie zbyt mało się o nią troszczymy.

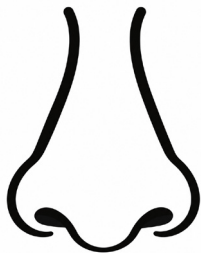
**Czy woda, którą teraz wąchasz jest ostatnią,
jaką znamy?**

**7. Martyna Oleszczak and Anna Cendrowska
(molanné scentuary), *System
scent*, 2026**

People have built their lives around water. We collect it from springs and rivers, pour it into bottles and carry it through pipes. Clean and treated to make it safe, water is with us every day – from our morning shower and the clothes we wash to the two litres we are told we should drink each day. Water is our most precious resource, yet we do not take enough care of it.

Could the water you are smelling right now be the last water of its kind that we ever know?

Zachwycasz się – chcesz zrozumieć. A im więcej wiesz, tym bardziej się zachwycasz – to jest cały krąg. Wiesz już, po co i dlaczego warto wszystko zmienić. Edukacja nie ma służyć wzbudzaniu strachu, a powodować chęć zmiany.

– Pamela Bożek

You are filled with wonder – you want to understand. And the more you learn, the more you marvel – it is a whole circle. You come to understand what is worth changing everything for, and why. Education should not be about instilling fear, but about inspiring a desire for change.

– Pamela Božek

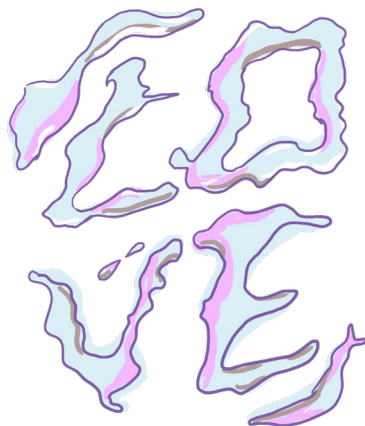
**8, 9, 10. Julia Klewaniec, *I See Love Everywhere*,
z serii *I'm Falling In Love*, 2026**

Kiedy się zakochujemy, zaczynamy widzieć miłość wszędzie – w obrazach, gestach i codziennych sytuacjach. Popkultura podpowiada nam znaki – takie jak np. emotikony – dzięki którym rozpoznajemy i pokazujemy uczucia.

W tej pracy fotografka tworzy własne znaki miłości z wody. Woda staje się jednocześnie obiektem jej uczuć i materiałem do wyrażenia ich.

To osobista opowieść o zakochaniu – tym szczególnym momencie, kiedy lubienie zaczyna przeradzać się w miłość i chcemy ciągle o niej mówić, powtarzać ją i dostrzegać jej ślady wszędzie. Te prace są jak piosenka o zakochaniu.

**A jak wyglądałby Twój
znak miłości do wody?
Narysuj go na ścianie
(nr 10 na mapie) i dopisz
swoją zwrotkę do tej
piosenki.**

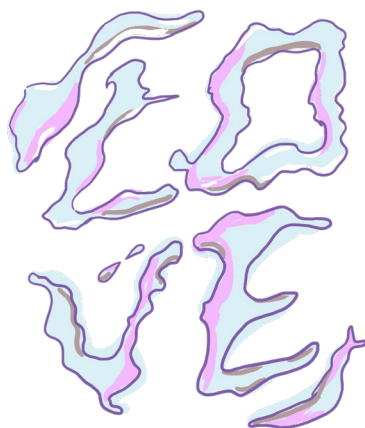
**8, 9, 10. Julia Klewaniec, I see love everywhere,
from the I'm falling in love series, 2026**

When we fall in love, we start seeing love everywhere – in pictures, gestures and everyday moments. Pop culture gives us symbols, such as emojis, that help us recognize and show our feelings.

In this work, the photographer creates her own symbols of love using water. Water becomes both the object of her feelings and the material she uses to express them.

It is a personal story about falling in love – that special moment when liking someone begins to turn into love, and we want to keep talking about it, repeating it and seeing traces of it everywhere. These works are like a song about falling in love.

**What would your symbol
of love for water look
like? Draw it on the wall
(number 10 on the map)
and add your own verse
to this song.**

***Ziemia potrafi zaspokoić potrzeby wszystkich,
ale nie ich chciwość.***

– Mahatma Gandhi

The Earth provides enough to satisfy every man's need but not for every man's greed.

– Mahatma Gandhi

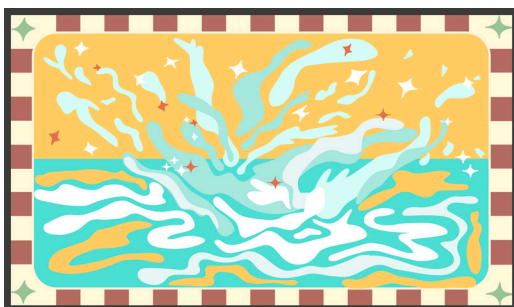
11. Julia Klewaniec, *Swimming in a Hockney's Pool* druk pigmentowy na papierze, mozaika, 2026

Punktem wyjścia pracy są baseny z obrazów Davida Hockneya (1937-2026), brytyjskiego artysty, który mieszkał i tworzył także w Kalifornii. W jego pracach basen jest miejscem przyjemności, odpoczynku i wolności. Jest też częścią kalifornijskiego marzenia o własnym kawałku raju.

Dziś ten obraz można zobaczyć inaczej. Prezentowane zdjęcia zostały zrobione na Majorce. Wyspa, podobnie jak Kalifornia, jest miejscem kojarzonym ze słońcem, wakacjami i basenami. Jednocześnie coraz ważniejszym problemem tego miejsca jest dostęp do wody.

Basen staje się obrazem sprzeczności. Artystka, tak jak David Hockney, chce zanurzyć się w wodzie i znaleźć własny kawałek raju. Pojawia się jednak pytanie: czy w miejscu, w którym zaczyna brakować wody, możemy nadal budować coraz więcej basenów? To, co dla jednej osoby jest symbolem odpoczynku, dla wielu osób może stać się problemem.

Co dzieje się z obrazem raju (tutaj: rajskiej wyspy), kiedy zaczyna brakować wody, która go tworzy?

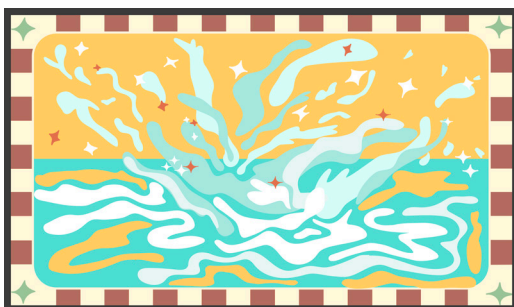
11. Julia Klewaniec, Swimming in a Hockney's Pool, pigment print on paper, mosaic, 2026

This work takes inspiration from the swimming pools in paintings by David Hockney (1937-2026), a British artist who also lived and worked in California. In his work, the swimming pool is a place of pleasure, relaxation and freedom. It is also part of the Californian dream of having your own little piece of paradise.

Today, we can look at this image differently. The photographs in this exhibition were taken in Mallorca. Like California, the island is associated with sunshine, holidays and swimming pools. At the same time, access to water is becoming an increasingly important problem there.

The swimming pool becomes a symbol of a contradiction. Like David Hockney, the artist wants to dive into the water and find her own piece of paradise. But this raises a question: in a place where water is becoming scarce, can we keep building more and more swimming pools? What is a symbol of relaxation for one person can become a problem for many others.

What happens to the idea of paradise – here, a paradise island – when there is not enough water to create it?

EN

The Earth provides enough to satisfy every man's need but not for every man's greed.

– Mahatma Gandhi

The Earth provides enough to satisfy every man's need but not for every man's greed.

– Mahatma Gandhi

12. Lucjan Demidowski, *Islandia*, z serii *Obrazy iluzoryczne* druk pigmentowy, 2015

Czasem woda występuje w ogromnej skali. Artysta fotografuje islandzki lodowiec – wielkie naturalne „naczynie”, które przechowuje wodę i daje początek rzekom i źródłom, i wodzie, którą pijemy.

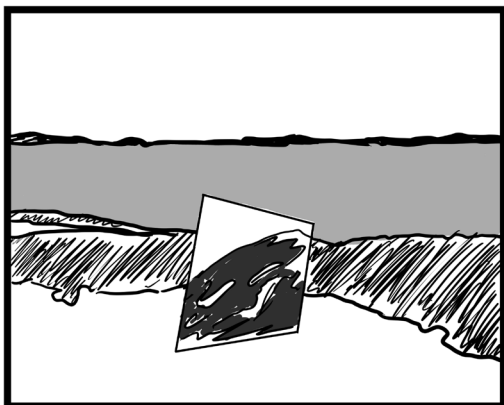
Lodowiec wygląda jak coś trwałego i niezmiennego, ale tak naprawdę cały czas się zmienia. Powoli znika. Fotografia pozwala zachować obraz miejsca, którego za jakiś czas może już nie być.

Artysta eksperymentuje też z tym, jak patrzymy. Wykorzystuje lustra i odbicia, przez co trudno czasem rozpoznać, co jest prawdziwym krajobrazem, a co jego odbiciem.

Co na zdjęciu jest prawdziwe? Podejdź bliżej do pracy i zobacz, swoje odbicie. Ile różnych światów możesz zobaczyć w jednym miejscu?

opis alternatywny
i audiodeskrypcja

12. Lucjan Demidowski, *Iceland*, from the *Illusory Images* series, pigment print, 2015

Sometimes water exists on a huge scale.

The artist photographs an Icelandic glacier – a giant natural “vessel” that stores water and gives rise to rivers, springs and the water we drink.

A glacier may look solid and unchanging, but in fact it is constantly changing. It is slowly disappearing. Photography allows us to preserve an image of a place that may one day no longer exist.

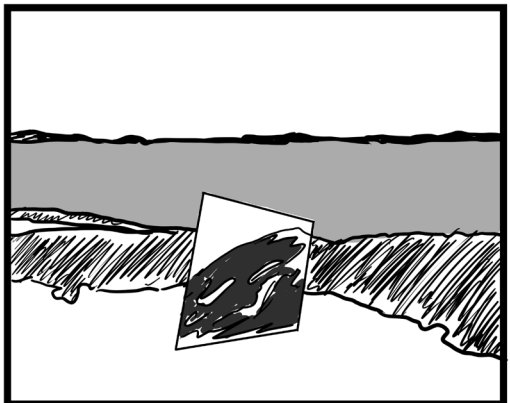
The artist also experiments with the way we see.

He uses mirrors and reflections, making it difficult to tell what is the real landscape and what is its reflection.

What in the photograph is real?

Come closer to the work and look for your reflection.

How many different worlds can you see in one place?

(...) nieważne, jak rozwiniętą dysponujemy technologią, i tak we wszystkim jesteśmy uzależnieni od przyrody.

– Dalajlama, w rozmowie z Andrim Snærem Magnasonem,
O czasie i wodzie

[...] No matter how sophisticated our technology is, ultimately we are subject to nature.

– The Dalai Lama, in conversation with Andri Snær Magnason, *On Time and Water*

13. KLOCKI

Woda może wyglądać bardzo różnie. Może być spokojną kałużą, wzburzoną falą, basenem pełnym ludzi, rzeką zalewającą ulice albo ogromnym lodowcem. Sześć reprodukcji fotografii z archiwum FAF (fotomuzeum.faf.org.pl) pokazuje wodę w różnych miejscach i sytuacjach. Jedne zdjęcia przypominają o zabawie i wakacjach, inne o sile natury i powodziach.

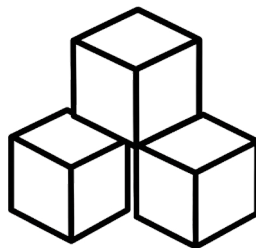
Na jeszcze innych woda jest częścią ogromnego krajobrazu. Każda fotografia znalazła się na jednej ze ścianek drewnianego sześcianu. To klocki do układania — możesz je obracać, przekładać i zestawiać ze sobą.

Spróbuj ułożyć kilka klocków tak, żeby fotografie stworzyły jedną historię. Możesz też wykorzystać lustro. Przystaw klocki do jego powierzchni i zobacz, jak fotografie odbijają się w lustrze.

**Co się stanie, kiedy obok zdjęcia basenu pojawi się powódź?
A co, jeśli kałuża spotka się z lodowcem? Czy dwa zupełnie
różne zdjęcia mogą razem stworzyć nowy obraz? Ułóż własny
„obraz wody” z klocków. Jaką historię opowiada?**

opisy alternatywne fotografii

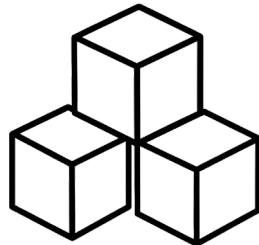
13. BLOCKS

Water can look very different. It can be a quiet puddle, a crashing wave, a swimming pool full of people, a river flooding the streets or a huge glacier. Six photographs from the FAF archive show water in different places and situations. Some photographs remind us of fun and holidays, while others show the power of nature and floods. In others, water is part of a vast landscape.

Each photograph appears on one side of a wooden cube. These are building blocks – you can turn them, move them around and put them together in different ways.

Try arranging a few blocks so that the photographs tell one story. You can also use the mirror. Hold the blocks up to its surface and see how the photographs are reflected in it.

What happens when a swimming pool appears next to a flood? What if a puddle meets a glacier? Can two completely different photographs create a new picture when they are put together? Create your own “picture of water” with the blocks. What story does it tell?

***Wzmacniamy i pielęgnujemy mentalność dziecka,
a dlaczego zaniedbujemy jego empatię?***

– Andri Snær Magnason, O czasie i wodzie

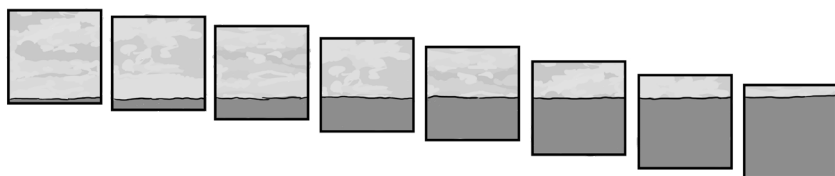
We nurture and cultivate a child's mind, but why do we neglect their empathy?

– Andri Snær Magnason, *On Time and Water*

14. Lucjan Demidowski, *Morze Bałtyckie*, z serii *Transfiguracje*, 1974 (8 obiektów)

W serii zdjęć fotograf pokazuje ogrom Morza Bałtyckiego. Osiem czarno-białych fotografii tworzy jedną ciągłą opowieść. Na każdym zdjęciu pojawia się ten sam prosty układ: pozioma linia horyzontu oddziela lekko pofalowane morze od pokrytego chmurami nieba. Nie ma tu ludzi, budynków ani innych elementów, które odwracałyby uwagę od spotkania wody i nieba.

Można na nią patrzeć z obu kierunków. W zależności od tego, od której strony zacznie się oglądanie, wody stopniowo jest za mało albo za dużo. Morze powoli zalewa patrzącego lub wyrzuca na brzeg. Woda jest tu większa od człowieka, trudna do ogarnięcia wzrokiem i wyobraźnią.

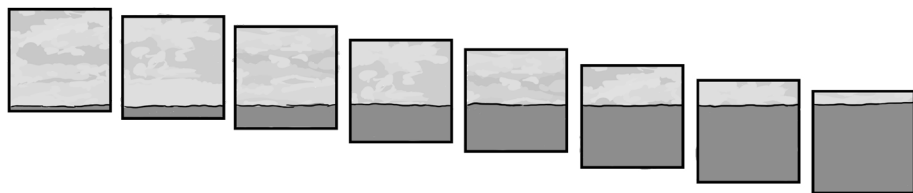
opis alternatywny
i audiodeskrypcja

**14. Lucjan Demidowski, *Baltic Sea*,
from *the Transfigurations* series
print on Dibond, 1974, (8 objects)**

In this series of photographs, the photographer shows the vastness of the Baltic Sea. Eight black-and-white photographs come together to form one continuous story.

In each photograph, the same simple composition appears: a horizontal line of the horizon separates the gently rippling sea from a sky covered in clouds. There are no people, buildings or other elements to distract us from the meeting of water and sky.

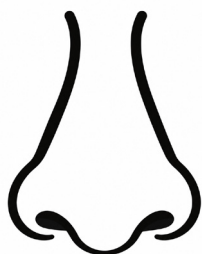
You can look at the series from either direction. Depending on which end you start from, there gradually seems to be either too little water or too much. The sea slowly floods towards you or washes you ashore. Here, water is bigger than a human being – too vast to take in with our eyes or fully imagine.

15. Źródło - opis & instrukcja

Kropla po kropli, woda zbiera się, przenika i powraca jako źródło. W ten właśnie sposób powstaje również nasze źródło, nasza wspólna woda.

Powąchaj składniki, które stoją teraz przed Tobą.
Który z nich będzie kroplą, którą dodasz do źródła?
Wybierz tylko jeden składnik.
Wyciągnij plastikowy korek z butelki.
Dołóż jedną kroplę od siebie.
Stwórzmy nasze wspólne źródło.

15. SPRING — DESCRIPTION & INSTRUCTIONS

Drop by drop, water gathers, seeps into the ground and emerges as a spring.

This is how our shared spring comes to life, too.
Smell the ingredients in front of you.

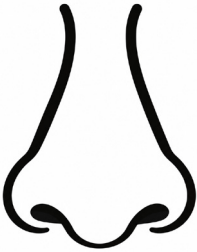
Which one will be the drop you add to the spring?

Choose just one ingredient.

Pull the plastic stopper out of the bottle.

Add one drop of your own.

Let's create our shared spring.

Wierzimy, że troska o przyrodę rodzi się z zachwytu, ciekawości i bliskiego poznawania świata, a nie ze strachu. Kiedy poznajemy wodę i dostrzegamy jej różnorodność, łatwiej zrozumieć, że nie jest jedynie zasobem, który można wykorzystać. Jest częścią większego świata, którego sami jesteśmy elementem.

„W płynie” pozostawia więc z pytaniem nie tylko o to, czym jest dla nas woda, ale też kim my jesteśmy wobec niej.

kuratorki wystawy
Michalina Kacperak i Kamila Kobus

We believe that caring for nature grows out of wonder, curiosity and getting to know the world up close – not out of fear. When we get to know water and notice how many different forms it can take, it becomes easier to understand that it is not simply a resource to be used. It is part of a larger world, and we are part of it too.

“In Flux” leaves us with a question not only about what water means to us, but also about who we are in relation to it.

exhibition curators
Michalina Kacperak and Kamila Kobus